

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 05-2299 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

בפני **כב' השופט מגן אלטוביה** **תובעת**
הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ
באמצעות בא כוחה עו"ד ערן פרנזטי

נגד

נתבעים **1.איגל הפקות ונופש בע"מ**
2.פוגל ינון
באמצעות בא כוחן עו"ד אייל רייף

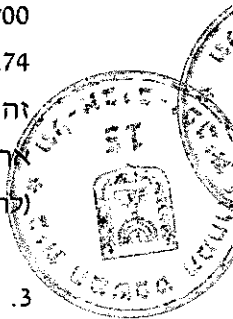
פסק דין

רקע

1
2
3 1. התובעת, הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ (להלן: "**הפדרציה**") הינה תאגיד
4 לניהול משותף של זכויות יוצרים. בין יתר סמכויותיה ותפקידיה: מתן הרשאות להשמעה פומבית
5 ושידור של מוסיקה מוקלטת בישראל; גביית תמלוגים בגין השמעה פומבית ושידור כאמור
6 והעברתם אל בעלי זכויות היוצרים במוסיקה המוקלטת. הפדרציה מנהלת את זכויות היוצרים
7 במוסיקה המוקלטת, שהופקה על ידי חברות תקליטים ישראליות וזרות (להלן: "**חברות**
8 **התקליטים**" - רשימת שמות חברות התקליטים מצויות בנספחים 1-2 לכתב התביעה).
9 לכל חברה בחברות התקליטים זכויות יוצרים בהקלטות של המוסיקה המופקת והמוקלטת על ידה.
10 זכויות היוצרים של חברות התקליטים כוללות, בין היתר, את הזכות להשמיע בפומבי ולשדר, וכן
11 להרשות לאחרים להשמיע בפומבי ולשדר מוסיקה מוקלטת, כהגדרתה לעיל (להלן: "**זכות ההשמעה**
12 **הפומבית והשידור**").

13
14 2. חברות התקליטים העבירו את זכות ההשמעה הפומבית והשידור לפדרציה (נספח 3 לכתב
15 התביעה). מכאן שהפדרציה היא בעלת זכות ההשמעה הפומבית והשידור במדינת ישראל לגבי אותן
16 יצירות. הפדרציה ביחד עם חברות התקליטים החברות בה, פנו לבית הדין להגבלים עסקיים בבקשה
17 לאישורן כהסדר כובל בתחום הרישיונות להשמעה פומבית של מוסיקה מוקלטת בתיק הי"ע (י-ם)
18 3574/00 **הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' הממונה על ההגבלים עסקיים**, פסקה
19 274, (לא פורסם), 29 באפריל 2004; (להלן: "**פסק דין בעניין אישור ההסדר הכובל**). במסגרת דיון
20 זה נתן בית הדין להגבלים עסקיים היתר זמני לפעילות התובעת ביום 18.07.00, שהוארך בהיתר
21 ארעי ביום 14.01.01 וביום 29.4.04 אושר ההסדר הכובל בתנאים המצורפים כנספח 4 לכתב התביעה
22 (להלן: "**תנאי הפעילות**").

23
24 3. נתבעת 1, חברת "איגל הפקות ונופש בע"מ" (להלן "**החברה**"), הינה חברה בע"מ הרשומה
25 בישראל (נספח 5 לכתב התביעה) והיא הבעלים ו/או בעלת השליטה המפעילה והמנהלת של מועדון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

- 1 "סטייג" מרחוב יונה הנביא 2, טיילת תל אביב (להלן: "המועדון"). נתבע 2, מר ינון פוגל
2 (להלן: "פוגל"), הוא בעל המניות היחיד והמנהל של החברה והוא מנהל בפועל את המועדון.
3
- 4 .4 הפדרציה פנתה מספר פעמים לנתבעים בהצעות לקבלת הרשאה כדין להשמעה פומבית של
5 מוסיקה מוקלטת במועדון כנגד תשלום תמלוגים. הפניות לוו בהסבר בדבר התובעת וזכויותיה
6 (נספח 6 לכתב התביעה). פניותיה של התובעת לא נשאו פרי והנתבעים לא הסדירו הרשאה כדין
7 להשמעה פומבית עבור השנים 2003-2005.
8
- 9 .5 הפדרציה נקטה בעבר בהליכים משפטיים נגד פוגל וחברה אחרת שבשליטתו ובבעלותו, עת
10 הפעילו את מועדון "התכלת" בתל אביב. הפדרציה תבעה את פוגל ואת החברה האחרת בתביעה
11 כספית שהסתיימה בהסכם גישור אשר קיבל תוקף של פסק דין בבית משפט השלום בת"א (ת.א.
12 35206/03 הפדרציה הישראלית לתקליטים והקלטות בע"מ נ' ליפשיץ הפקות - נספח 7 לכתב
13 התביעה), במסגרתו סוכם כי בתמורה לתשלום סך של 23,000 ₪ בצירוף מע"מ לפדרציה, תוסר
14 תביעה. פוגל הצהיר כי שילם לפדרציה את הסכום שנקבע בהסכם הגישור (ר' סעי' 15 לתצהיר
15 העדות הראשית של הנתבעים). בחקירתו חזר בו פוגל מהצהרתו זו והעיד כי "רק" סכום של 4,000
16 ₪ מתוך הסכום הכולל שנקבע בהסכם הגישור האמור לא שולם לפדרציה (ר' פרטיכל הדיון מיום
17 1.12.09 עמ' 9 שורות 4-11). הפדרציה הגישה במסגרת הדיון האמור את תצלום ההמחאות שהועברו
18 לידה על ידי פוגל לשם פירעון התשלומים הקבועים בהסכם הגישור הנ"ל, אשר לא כובדו חלק
19 מסיבת 'אין כיסוי מספיק' וחלק מסיבת 'נתקבלה הוראת ביטולי (מוצג ת/2).
20
- 21 .6 הפדרציה ביצעה ע"י נציג מטעמה הקלטות מדגמיות במועדון ביום 19.7.05 וביום 1.2.08,
22 אשר לטענתה מעידות כי הנתבעים משמעים בפומבי במועדון מוסיקה מוקלטת שלתובעת זכויות
23 בה, ללא הרשאה כדין – מצורף בזה צילום עטיפות התקליטורים הרלבנטיים, על גביהם מופיעות
24 היצירות שהוקלטו והושמעו במועדון כמפורט לעיל (נספח 8 ו-10 לכתב התביעה). חשבוניות/ קבלה
25 מיום ההקלטה שנושאת את פרטי נתבעת 1, מצורפים כנספח 9 ו-11 לכתב התביעה.
26
- 27 .7 הנתבעים טוענים כי היצירות המוסיקליות שמושמעות במועדון והושמעו במועד ההקלטה
28 הן גרסאות כיסוי ("קאוריס") המושמעות במסגרת ערבי קריוקי המתקיימים במועדון, וזאת
29 בהתאם לרישיון השמעה פומבית מחברת שרים קריוקי בע"מ.
30
- 31 .8 יצויין כי בעניינו חל חוק זכות יוצרים 1911 (להלן: "החוק"), זאת מכיוון שבהוראות מעבר
32 של חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "החוק החדש") תחת סי' 78(ג) נקבע כי בפעולות
33 שבוצעו ביצירה לפני יום תחולת הדין החדש ימשיך לחול הדין הישן.
34
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

טענות התובעת

1
2 9. טענת הפדרציה, הנתבעים משמיעים ו/או מתירים השמעה פומבית של מוסיקה מוקלטת,
3 אשר לתובעת זכויות בה, במועדון שבבעלותם ו/או בשליטתם. המוסיקה המוקלטת מושמעת, בין
4 היתר, במסגרת פעילותו השוטפת של המועדון להנעמת זמנם של המבלים במקום ולתועלת
5 הנתבעים, ממערכת הגברה המותקנת במקום. ההשמעה ו/או ההרשאה להשמעה פומבית של
6 המוסיקה המוקלטת נעשית ללא קבלת הרשאה כדין מאת הפדרציה או מאת מי מבעלי זכויות
7 היוצרים בהקלטות ועל כן מפרים הנתבעים את זכויות היוצרים (להלן: "השמעה המפרה").
8 התובעת נסמכת על ההוראה שבסעיף 2(3) לחוק, לפיו: " כמו כן רואים זכות יוצרים ביצירה כאילו
9 הופרה, אם הרשה אדם לתועלתו הפרטית לתיאטרון, או למקום שעשוע אחר להשתמש ביצירה
10 לשם הצגתה בציבור, בלא הסכמת בעל זכות היוצרים, חוץ אם לא ידע אותו אדם ולא היה לו יסוד
11 נאמן לחשוד, שיהא בהצגה משום הפרת זכות היוצרים".

12
13 10. הנתבעים פעלו בניגוד לדין ולמרות פניות רבות מאת הפדרציה, שתחילתן בשנת 2003,
14 סירבו לשלם את דמי הרישיון כמפורט במחירון התובעת שחל על כל מועדון בישראל, בהתאם לתנאי
15 הפעילות של התובעת שאושרו ע"י בית הדין להגבלים עסקיים האוסרים על אפליה בין משתמשים
16 דומים. בהתנהלותם הנזכרת, מפרים הנתבעים את זכויות היוצרים של בעלי זכויות היוצרים,
17 בעשותם מעשים שהזכות היחידה לעשותם נתונה על פי החוק לבעלי זכויות היוצרים ביצירה ו/או
18 למורשים מטעמם.

19
20 11. עוד נטען כי, השמעת מוסיקה מוקלטת במועדון שבבעלותם ו/או בשליטתם של הנתבעים
21 מסייעת לעשיית רווחי הנתבעים ובהשתמשם בקניינם של בעלי זכויות היוצרים, ללא הרשאתם,
22 מתעשרים הם שלא כדין על חשבון היוצרים. לפיכך דורשת הפדרציה לחייב את הנתבעים לשלם את
23 סכום הפיצוי הסטאטוטורי המרבי, שקבוע בסעיף 3א לפקוד זכויות יוצרים 1924 בסך 20,000 ₪
24 לכל הפרה של זכויות התובעת שביצעו הנתבעים, ובסך הכל לחייב את הנתבעים, בסך של 60,000 ₪
25 בגין 3 הפרות שונות. כמו כן, ליתן צו מניעה קבוע נגד הנתבעים האוסר עליהם להשמיע בפומבי, ו/או
26 להרשות להשמיע, מוסיקה מוקלטת שלתובעת זכויות בה, וכן לחייב את הנתבעים בהוצאות משפט.

27
28 12. הפדרציה מציינת כי סכום הפיצוי הסטאטוטורי שהתבקש לעיל הינו בהתייחס להקלטה
29 שהתבצעה במועדון ביום 1.2.08 בלבד, שכן בעקבות אי התייצבותו לדיון של מר רחמני מפענח
30 ההקלטה מיום 19.7.05 שהתבצעה במועדון הוצא מתיק בית המשפט תצהירו (ראה פרטיכל הדיון
31 מיום 26.10.09 עמוד 32 שורות 5-6).

טענות הנתבעים

32
33
34 13. בפתח דבריהם העירו הנתבעים כי ביום 25.2.04 ארע פיגוע על בסיס לאומני במועדון
35 הסטייג' אשר בבעלות החברה. בעקבות הפיגוע נגרמו לנתבעים נזקים כבדים שבעטיים נאלצו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

1 הנתבעים לשפץ את המועדון. עוד ציינו הנתבעים כי לאחר שיפוצו פעל המועדון פעל בצורה
2 מצומצמת בעקבות חשש קהל הלקוחות להגיע למקום בו אירע פיגוע.

3
4 14. הנתבעים טוענים כי הם לא משמיעים ו/או מתירים השמעה פומבית של מוסיקה מוקלטת
5 אשר לפדרציה זכויות בה, במועדון שבעלותם ו/או בשליטתם. היצירות המושמעות אצל הנתבעים
6 הינן גרסאות כיסוי ("קאוורס"), המושמעות במסגרת ערבי קריוקי המתנהלים במועדון שהינו
7 מועדון קריוקי וזאת בהתאם לרישיון השמעה פומבי שיש לנתבעים מאת חברת שרים קריוקי בע"מ
8 (נספח א' לכתב ההגנה).

9
10 15. עוד טוענים הנתבעים כי על גבי עטיפות התקליטורים של חברת שרים קריוקי, מצוין כי כל
11 השירים מבוצעים בגרסאות כיסוי בהתאם לרישיון השימוש שהוענק לחברה, ואינם מקורים ועל כן
12 אין לתובעת כל זכות לדרוש תשלום בעבור היצירות המושמעות על יד הנתבעים (נספח ב' לכתב
13 ההגנה).

14
15 16. יתרה מזאת, לטענת הנתבעים בחלקו העיקרי של הערב, עולה מי מציבור הלקוחות לשיר
16 כאשר ברקע מושמעת רק המנגינה של גרסת הכיסוי, ורק כאשר המבצע את השיר חורג מהקצב ו/או
17 אינו יודע את המילים, אזי מושמעת גרסת הכיסוי בהתאם להרשאה מאת שרים קריוקי בע"מ.

18
19 17. הנתבעים טוענים כי מאחר ואינם משתמשים בזכויותיה של הפדרציה, הרי שאין היא
20 זכאית לקבלת צו מניעה מאת בית המשפט, שכן היצירות אשר מושמעות על יד הנתבעים הינם
21 בהתאם לרישיון ההשמעה מאת חברת שרים קריוקי בע"מ. לגישתם לא הפרו את זכות הקניין
22 הרוחני של התובעת או חברות התקליטים.

דיון והכרעה

23
24
25 18. סעיף 2(3) לחוק קובע כי, בעל מקום ו/או בעל השליטה במקום שבו מושמעת מוסיקה
26 בפומבי חייב לקבל את רשות בעלי זכויות היוצרים במוסיקה המוקלטת לפני שהחל בהשמעה.

27 19. פוגל הוא המנהל והבעלים של החברה (ראה סעיף 2 לתצהיר הנתבע 2) וכי הוא והחברה הם
28 שמפעילים את המועדון דן (ראה סעיף 6 לתצהיר העדות הראשית מטעם הנתבעים וכן פרטיקל
29 הדיון מיום 1.12.09 עמוד 2 שורות 3-4). בניגוד להכחשת הנתבעים בכתב ההגנה המתוקן מיום
30 1.9.08.

31 המחלוקת, אם כן, נסובה סביב השאלה: האם היצירות המוסיקליות אשר הושמעו והוקלטו
32 במועדון הינם אכן גרסאות כיסוי ("קאוורס")? ובמידה ולא, האם השמעת מוסיקה מוקלטת,
33 שלתובעת זכויות בה, עולה בכדי הפרה של חוק זכויות יוצרים ומהווה השמעה פומבית?

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

20. יוקדם ויאמר כי פוגל הכחיש כל ידיעה על כך כי לתובעת זכות יוצרים וזכות לאשר השמעה פומבית ביצירות המדוברות (ס' 8 לכתב ההגנה). מהתבוננות בסיכומי הנתבעים אינני רואה כיצד הם נתלים בצורה אמינה בסיפא של ס' 2(3) לחוק. – "רואים זכות-יוצרים ביצירה כאילו הופרה אם הרשה אדם...חוץ אם לא ידע אותו אדם ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שיהא בהצגה משום הפרת זכות-היוצרים", שכן התובעת כבר נקטה בעבר בהליכים משפטיים נגד פוגלו נגד חברה אחרת שהיתה בבעלותו. כמו כן בסיכומים טענו הנתבעים, כי הם פנו לא אחת אל התובעת על מנת שזו תפעיל את שיקול דעתה ותחייב את המועדון בדמי הרישיון הנדרש בצורה הוגנת (ראה סעי' 8 לסיכומים מטעם ההגנה). זאת ועוד, פוגל טען במסגרת הדיון מיום 1.12.09 כי הם לא הגיעו להבנות עם התובעת וכי הם מוכנים "לבוא בדיון ודברים ולנסות להסתדר" (ראה פרטיקל הדיון מיום 1.12.09 עמוד 2 שורות 14-18). משמע הנתבעים אינם באים בגדר הסיפא האמורה וטענתם זו נדחית.
21. לטענת הנתבעים כי היצירות שהושמעו הינן גרסאות כיסוי לא נלווה שום פירוט או תימוכין. כל שהוצג ע"י הנתבעים הינו רישיון מחברת שרים קריוקי להשמעת גרסאות כיסוי במועדון. יודגש כי חרף קביעת בית המשפט מיום 4.12.08 כי על הנתבעים להעביר לידי הפדרציה את גרסאות ה"קאווור" ליצירות הנזכרות. גרסאות ה"קאווור" האמורות מעולם לא היו בידי התובעת, ולא הועברו לידיה (ראה פרטיקל הדיון מיום 31.12.08 שורות 8-13).
- זאת ועוד, עד ההגנה היחיד, מר אליק רופלידיס, אשר בזמנים הרלוונטיים שימש כמנהל המועדון והיה אמור לתת את עדותו לכך כי מהות פעילותו וקימו של המועדון, הינה ניהול ערבי שירי קריוקי ובהתאם לכך המוסיקה המושמעת במועדון מבוססת על גרסאות "קאווור" (ראה סעי' 4 לתצהיר העד) לא הופיע לדיון ועל כן תצהירו הוצא מהתיק (ראה פרטיקל הדיון מיום 26.10.09 עמוד 31 שורות 16-21). יוצא מכך כי העד היחיד הוא פוגל עצמו.
22. גברת רונית זאבי - שרביט (להלן: **רונית**) מנהלת השיווק בתובעת, טענה על פי בדיקות שערכה וע"פ ידיעתה המקצועית כי על כל תקליטור מופיע שם חברת התקליטים בעלת הזכויות היוצרים בהקלטות שכלולות באותו תקליטור. "הדרך הרגילה" לסימון היצירה היא רישום שמו של בעל הזכויות על גבי רשומת הקול ומכאן שהפדרציה היא בעלת זכויות היוצרים בתקליטורים האמורים. ע"פ סעי' 5 לחוק: "יכול בעליו של זכות יוצרים ביצירה להעביר את זכותו, כולה או מקצתה, אם בדרך כלל או בהגבלות, ואולם כל העברה או נתניה כאלה לא יהא כוחן יפה אלא אם כן נעשו בכתב ונחתמו ע"י בעל הזכות שחלו בה ההעברה או הנתניה או ע"י בא כוח המורשה כהלכה, מקום שעפ"י העברה חלקית של זכות יוצרים נעשה מקבל העברה זכאי לכל זכות הכלולה בזכות יוצרים, הרי לצורך חוק זה יהא דינו של מקבל העברה, לגבי הזכות המועברת, ודינו של המעביר לגבי הזכויות שלא הועברו, כדין בעלי זכויות היוצרים והוראות חוק זה יהא להן תוקף בהתאם לכך".
- יתרה מזאת, לאור הפרסום עצמו של המועדון באתר האינטרנט של הנתבעים בו הם מפרסמים גם מסיבות ריקודים המתקיימות במועדון ולאור העובדה כי עובדי הפדרציה והחוקרים מטעמה היו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

1 במועדון ומסרו לה כי במועדון הושמעה מוסיקה מוקלטת שלתובעת הזכויות בה, והן לאור העובדה
2 כי בידי הפדרציה הקלטות שבוצעו במועדון שמוכיחות בוודאות כי במועדון מושמעת מוסיקה
3 שלפדרציה זכויות בה (ראה פרטיכל הדיון מיום 26.10.09 עמ' 8 שורות 14-29). עדותה זו לא נסתרה.
4
5 23. נוסף לכך עדותם של מר רועי דנוך (להלן: **רועי**) וגבי שירת איזק (להלן: **שירת**) אף היא לא
6 נסתרה. רועי ביצע את ההקלטה המדגמית במועדון מטעם התובעת ביום 1.2.08 והעיד שבמועד
7 ההקלטה כאמור התקיימה מסיבת ריקודים לאחר ערב הקריוקי (ראה פרטיכל הדיון מיום
8 26.10.09 עמ' 16 שורה 28 ועמ' 17 שורות 14-17). במסיבה הושמעה מוסיקה מוקלטת באמצעות
9 מערכת הגברה שמחוברת למספר רמקולים גדולים, וכן העיד שבין שירי הקריוקי השונים נשמעו
10 שירים מוקלטים באמצעות מערכות ההגברה שבמועדון (ראה פרטיכל הדיון הנ"ל עמ' 17 שורות 1-2
11 ו 10-13). בתצהירו ציין כי לאחר ביצוע ההקלטה רועי הוריד את ההקלטה לתקליטור, הכניס את
12 התקליטור למעטפה חתומה ורשם בכתב ידו "**תקליטור מועדון STAGE**" ומסר את ההקלטה לידי
13 הפדרציה לפענוח.
14 שירת, האחראית על זיהוי יצירות מוסיקליות מסוגים שונים ומגוונים, איתורן מעל גבי
15 התקליטורים וקלטות קיימות ו/או על גבי רשומות קול ואיתור בעלי הזכויות בהקלטות (ראה סע' 3
16 לתצהיר העדה), ציינה כי בהקלטה נשמעים בבירור המבצעים המקוריים של היצירות המוקלטות
17 (ראה פרטיכל מיום 26.10.09 עמודים 20-30), וזאת בניגוד לגרסאות קריוקי שאינן כוללות מבצע
18 מוקלט אלא רק לחן. שירת זיהתה בוודאות כי היצירות שהושמעו הן: Black Eyed Peas -
19 "Pump It" - יצירה של חברת Interscope - Universal; "אליך" - דניאל זילברשטיין - יצירה של
20 חברת הליקון ו - Pop Art במשותף; "Party Up" - DMX - יצירה של חברת Island Def Jam -
21 Universal.
22 לאור הנאמר לעיל ולאור העובדה כי הנתבעים לא הציגו את גרסאות ה"קאבורים" להם טענו, יש
23 להעדיף את גרסת התובעת כי הנתבעים השמיעו מוסיקה מוקלטת במועדון אשר לפדרציה זכויות
24 בה ואני קובע זאת כממצא עובדתי. משזו מסקנתי יש להכריע: האם השמעה זו עולה בכדי הפרה
25 של חוק זכויות יוצרים ומהווה השמעה פומבית?
26 24. זכויות היוצרים ע"פ החוק כוללות מספר זכויות שונות שניתנות להבחנה והפרדה. אחת
27 מזכויות אלה היא זכות ההשמעה בפומבי ("public performance") הקבועה סעיף 1(2) לחוק. מהות
28 המושג "**ביצוע**" (**Performance**) אינו כולל רק ביצוע חי של יצירות על ידי שחקנים, זמרים או
29 נגנים, אלא גם השמעת הקלטה של מופע. בעל זכויות היוצרים הוא הבעלים היחידים להרשות או
30 לאסור ביצוע פומבי, בין אם בביצוע חי ובין באמצעות הקלטה (ראה ספרה של ד"ר ש. פרזנטי, **דיני**
31 **זכויות יוצרים**, מהדורה שלישית, 2008, כרך ב' עמ' 1070). הזכות הבלעדית של היוצרים להרשות
32 ביצוע מתייחסת אך ורק לביצוע פומבי ולא לביצוע ברשות הפרט (ראה ספרה הנ"ל של ד"ר פרזנטי,
33 בעמ' 1072). ועל כן כל מי שחפץ להשמיע בפומבי מוסיקה מוקלטת או להרשות השמעה עליו
34 להסדיר את הרשאה להשמעה האמורה מבעל הזכויות במוסיקה המוקלטת דהיינו הפדרציה, וזאת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 05-2299 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

1 בטרם ביצוע ההשמעה בפומבי. הפדרציה היא כאמור בעלת הזכות להרשות השמעה פומבית של
2 מוסיקה מוקלטת של חברות התקליטים המיוצגות על ידה. על זכות הפדרציה לקבלת הסעדים על פי
3 החוק בגין ההפרה ראה בן היתר: ע"א (ת"א) 1000/80 ארנסט בלומרס ואח' נ' הסניף הישראלי של
4 הפדרציה הבינלאומית של תעשיית התקליטים, פ"מ תשמ"ב (2) 156, 159 (1981); ת.א. (ב"ש)
5 4008/05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' גן הפקאן א.ד. אירועים ושירותי
6 קייטרינג בע"מ, עמוד 2, (לא פורסם), 4 במרץ 2007; ת"א 2555/04 הפדרציה הישראלית
7 לתקליטים וקלטות בע"מ נ' ברקת התלתן בע"מ, פסקה 12, (לא פורסם), 21 בספטמבר 2009.

8
9 25. ההכרה בזכות הטבעית של היוצר ביצירה עומדת ביסוד ההגנה בישראל על זכות היוצרים
10 של היוצר ביצירתו, ולמען הגשמת אינטרס רחב יותר והוא עניינו של הציבור בקיומה של היצירה
11 אשר תעשיר את תרבותנו. כך כתבה כבי השופטת דורנר: "לזכות היוצרים משמעות לא רק במובן
12 הגנתו של הקניין הקיים והיא נועדה גם להבטיח את היצירה העתידית...לולא הגן הדין על
13 היוצר...שתהפוך את השקעתו לכדאית עבורו, הייתה היצירה מתמעטת והולכת..." רע"א 6141/02
14 אקו"ם בע"מ נ' תחנת השידור גלי צה"ל, פ"ד נו (2) 625, 625 (2003); דברים ברוח דומה כתב כבי
15 השופט מלץ בפס"ד רע"א 2687/92 דוד גבע נ' חברת וולט דיסני, פ"ד מח (1) 251, 269 (1993) (להלן:
16 פסק דין בעניין דיסני); במסגרת ההכרזה האוניברסאלית בדבר זכויות אדם, ס' 27(ב) נקבע כי "כל
17 אדם זכאי להגנת האינטרסים המוסריים והחומריים הכרוכים בכל יצירה מדעית, ספרותית, או
18 אמנותית שהיא רוחו" (ראה פסק דין בעניין דיסני בעמ' 268). הדבר אף קיבל חיזוק בחוק יסוד:
19 כבוד האדם וחירותו תחת ס' 3 לפיו: "אין פוגעים בקניינו של אדם". לכן, משנקבע כי זכות יוצרים
20 נמנית עם זכויות אדם בסיסיות, ראויה היא לרמת הגנה גבוהה.

21
22 26. ס' 19(1) לחוק קובע כי: "זכות יוצרים בתקליטים, בלוחות מנוקבים ובשאר מכשירים
23 שאפשר להעתיק בהם קולות באופן מכאני, תהא קיימת באותו אופן כאילו היו המכשירים האלה
24 יצירות מוזיקליות...ומי שהיה בעליה של הקלישאה המקורית בעת היעשותה יהא דינו כמחבר
25 היצירה...". מהאמור לעיל עולה כי קיים הבדל בין הזכות של היוצר לגבי היצירה לבין הזכות של מי
26 שהכין "מכשיר" לגבי אותה יצירה. במובן זה, נטען בפסיקה, כי התווספה זכות יוצרים חדשה
27 (בנוסף לזו הקבועה בס' 1 לחוק. מדובר בשתי זכויות נפרדות, אשר כל אחת מהן זוכה להגנת החוק
28 (ת"א (חי) 20848/03 אקו"ם אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה ישראלית בע"מ נ'
29 גלי-גיל מרכז לספורט לנופש בקרית מוצקין בע"מ, פסקה 16 ו - 17, (לא פורסם), 30 בינואר 2007).
30 מכך אנו למדים כי לפדרציה קיימות זכויות בקטעי המוסיקה נשוא התביעה. בנוסף, חברות
31 התקליטים, כמפורט בנספח 1,2 לכתב התביעה הן בעלות זכות היוצרים ביצירות המוקלטות, כפי
32 שמצוין על גבי התקליטורים. ס' 19(1) לפקודה קובע כי: "מופיע על היצירה שמו של אדם כיוצר
33 היצירה, חזקה היא שאותו אדם הוא היוצר ובעל הזכות בה". כמו כן, על פי ס' 25(2) לחוק רשאי
34 אותו בעל זכות ביצירה להעבירה לאחר. כך עשו חברות התקליטים על פי הסכם בניהן לבין
35 הפדרציה כפי שאנו למדים מנספח 3 לכתב התביעה. ס' 1(2) לחוק קובע כי: "זכות יוצרים פירושה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

1 זכות יחיד להעלות על הבמה את היצירה... בצורה של ממש או להעתיקה... או כל מכשיר אחר
2 באמצעותו אפשר להציג... את היצירה... ולהרשות את עשייתם של המעשים דלעיל". אם נבחן את
3 ס' 35(1) לחוק נוכל למצוא את ההגדרה למונח "הצגה" הכולל: "...הצגה של כל יצירה על דרך
4 השמעה... ועל דרך ראייה, לרבות הצגה כזאת באמצעות מכשיר מכאני". מכאן ניתן לומר שהשמעה
5 של יצירות מוקלטות במקום פומבי מהווה הפרה של זכות יוצרים. אין הנתבעים חולקים על השמעת
6 היצירות המוקלטות במקום פומבי.

7
8 27. לפיכך הנתבעים ביחד ולחוד אחראים כלפי התובעת, ופוגל חב באחריות אישית להפרת
9 הנטענות. בע"א 407/89 צוק אור נ' קאר סקויריטי בע"מ פ"ד מח(5) 661, 697-703 (1994), שם נקבע
10 מפורשות כי בעוולות של קניין רוחני יש להטיל אחריות אישית לא רק על החברה, אלא גם על
11 מנהליה ונושאי המשרה בה. הנתבעים הם הבעלים הישירים של המועדון. פוגל היה במועד הקובע
12 ועודני הבעלים והמנהל של המועדון. ההלכה הפסוקה קובעת שאין צורך שבפני בית המשפט תובא
13 ראייה ישירה שהנתבע ידע על הפרת זכות היוצרים. די בכך שהיו בפני הנתבעת כל העובדות וכי רק
14 עצימת עיניים, אי אכפתיות וכוונה מיוחדת יכלו לגרום לנתבע שלא לדעת, שבהתירו להשמיע
15 מוסיקה מוקלטת בפומבי קיים סיכון סביר שתושמע במועדון השמעה מפרה, הרי שמוחזק כמי
16 שידע על הפרת זכויות היוצרים. אם כך, הנתבעים אינם יכולים לטעון לחוסר יכולת למנוע ו/או
17 לחוסר ידיעה בדבר הפרת זכויות הפדרציה כאשר הם מודעים היטב לצורך בהרשאה ממנה והם
18 "עוצמים את עיניהם" נוכח ההפרות המתבצעות בחצריהם, מתעלמים מהצעותיה ואזהרותיה
19 ועושים דין לעצמם. שאלת אחריותו להפרה תקום או תיפול לאחר בחינת המעשים שעשה למניעת
20 ביצוע ההפרה. גם ישיבה בחיבוק ידיים, אי עשיית דבר ואדישות הם בבחינת הרשאה להשתמש
21 ביצירה (ע"א (ת"א) 779/77 אקו"ם נ' חב' אהרון ברמן, פ"מ תש"מ (1) 441, 455 (1977)) (להלן:
22 "פסק דין בעניין ברמן"); (ת"א (י-ם) 15441/01 אקו"ם נ' אליהו הרשקוביץ, פסקה 7 (לא פורסם), 2
23 במרץ 2003) (להלן: "פסק דין בעניין הרשקוביץ").

24 לא הונחה בפני כל תשתית עובדתית וממילא לא נטען כי הנתבעים עשו ביחד ולחוד כל פעולה
25 למניעת ביצוע ההפרה, למעט הטענה כי השמיעו מוסיקת קרייזקי ברישיון. טענה זו נדחתה בהקשר
26 ליצירות נשואות התובענה, היצירות שזוהו בוודאות ושהזכויות להשמעתן בפומבי הן בידי התובעת.

27
28 28. הנתבעים העלו בסיכומיהם טענות בדבר הניצול לרעה של כוחה המונופוליסטי של התובעת.
29 טענות אילו הן הרחבת חזית, שכן אין מדובר בטענות הגנה הנזכרות בכתב ההגנה מטעם הנתבעים.
30 מה גם שהנתיב להלך בו בקשר עם טענות בתחום ההגבלים העסקיים דומה כי אינו מצוי במסגרת
31 ההליך שבפני. כך גם אין מקום לבחון את התנהלות הצדדים בקשר עם ניסיונות שהיו לטענת ההגנה
32 מטעמה עוד קודם להגשת התביעה ולאחריה, להגיע להסדר.

33
34 29. מלבד זאת, לא מתקבלת טענת הנתבעים כי לא היתה להם כל תועלת בהשמעת המוסיקה
35 המוקלטת שלתובעת הזכויות בה במועדון, ולא סייעה לעשיית רווחים בעבורם. עמדה זו נדחתה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

1 פעמים רבות עיי בית המשפט בעבר לרבות בפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין במסגרת רע"א
 2 2991/07 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ נ' קפוצ'ין עסקי
 3 מזון בע"מ, פסקה י"ט, (לא פורסם) 8 ביוני 2009 "...השמעת מוסיקה במקומות בידור – דוגמת
 4 אולמות אירועים, בתי מלון...גם אם אינה נעשית ישירות על ידי העסק, "לתועלתו הפרטית"...יש
 5 להניח שבעל חצרים לא יעמיד את נכסו לרשות המבצע מטעמים פילנתרופים"...סבורני כי
 6 דרישת "התועלת הפרטית" צריכה להתקיים באורגן אישית. ברם, סבורני כי יש לפרשה באופן
 7 שאינו דורש הכנסה כספית ישירה לכיסו של האורגן... אין מי שיחלוק כי למנהל בתאגיד אינטרס
 8 בהצלחת התאגיד בכלל, ואינטרס אישי ברור להצלחה בתפקידו בפרט. בסופו של דבר, אף אם
 9 הכנסות תאגיד אינן הכנסות מנהליו - ככלל ניתן להתייחס לתועלת (ואין המושג זהה למושג רווח
 10 כספי) הצומחת למנהל מהצלחתו בתפקידו ומהצלחת החברה". הגם שפסק דין זה מתייחס
 11 לסוגיית תועלתו הפרטית של מנהל באורגן אשר מוגן על ידי עקרון האישיות המשפטית
 12 הנפרדת, בהחלט ניתן להיעזר בהבחנה שעשה כבי השופט רובינשטיין ולהקיש ממנה לגבי
 13 המקרה דנן. השמעת מוסיקה מוקלטת במועדון שבעלותם ו/או בשליטתם של הנתבעים מסייעת
 14 לעשיית רווחי הנתבעים ובהשתמשם בקניינם של בעלי זכויות היוצרים, ללא הרשאתם, מתעשרים
 15 הם שלא כדין על חשבון היוצרים.

סוף דבר

17
 18
 19 30. היות שהוכח כי בוצעה הפרה של זכויות היוצרים של הפדרציה ביצירות המוקלטות
 20 שהושמעו במועדון וכי היצירות הן אינן גרסאות כיסוי קרי "קאזורים" להם טענו הנתבעים זכאית
 21 התובעת לסעדים שהתבקשו ובכללם לקבל צו מניעה קבוע שיפסיק את הפרת זכויותיה.

22
 23 31. התובעת, זכאית לקבל את הפיצוי הסטטוטורי המרבי בגין הפרת זכויותיה וזאת על פי
 24 חוק זכויות יוצרים 1911. יש לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד, לשלם לפדרציה את סכום הפיצוי
 25 הסטטוטורי המרבי, שקבוע בסעיף 3א לפקודה בסך 20,000 ₪ לכל הפרה של זכויות התובעת
 26 שביצעו הנתבעים, ובסך הכל לחייב את הנתבעים, בסך של 60,000 ₪ בגין 3 הפרות שונות.

27
 28 32. הנתבעים יישאו בהוצאות התובעת בגובה אגרת בית המשפט ובסך נוסף של 3,000 ₪. כן ישאו
 29 הנתבעים בשכר טרחת עורך דין התובעת בסך 37,000 ₪ בתוספת מע"מ.

30
 31 ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"א, 05 אוקטובר 2010, בהעדר הצדדים.

32
 33

 מגן אלטוביה, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2299-05 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' איגל הפקות ונופש בע"מ וינון פוגל

1
2

בית המשפט המחוזי בתל אביב
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור
תאריך 6.10.18 176
מזכיר